

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321203184
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6321203184.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobkyne : V. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. N., A. XX, zastúpená ADIUUVANTE, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom 917 01 Trnava, Halenárska 412./7, IČO : 52 341 046, proti žalovanému : F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N., A. XXX/X, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Brezno číslo konania 6C/52/2021-80 zo dňa 28.12.2021, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Okresného súdu Brezno č. k.6C/52/2021-80 zo dňa 28.12.2021 potvrdzuje.
- II. Žalovaný n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Brezno (ďalej „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. e/, g/ a h/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „CSP“).

1.1. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 50 m, s výnimkou prípadov nevyhnutnej potreby súbežnej účasti žalobcu aj žalovaného na procesných úkonoch pred orgánmi verejnej moci, ďalej povinnosť nevstupovať do miesta obydľia žalobcu a povinnosť nekontaktovať priamo ani nepriamo žalobcu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Svoj návrh odôvodnila tým, že v minulosti sa žalovaný správal k nej násilne, v čase keď boli životnými partnermi ju fyzicky a psychicky týral, na základe čoho podala trestné oznámenie a žalovaný bol uznesením Okresného súdu Brezno dňa 01.05.2020 vzatý do preventívnej väzby. Dňa 18.01.2021 bola väzba nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka za použitia technických prostriedkov, pričom žalovanému boli uložené určité povinnosti a obmedzenia, okrem iného aj zákaz vzdaľovať sa z miesta svojho bydliska a takisto zákaz kontaktovať poškodenú. Zákaz kontaktovania bol nariadený v akejkoľvek forme, vrátane telefonického kontaktu alebo prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. V konaní vo veci samej pod sp. zn. 3T/108/2020 rozhodol následne Okresný súd Brezno dňa 10.05.2021 tak, že uznal žalovaného za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa §208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák., práve v súvislosti s násilným správaním voči nej. Bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s dohľadom probačného a mediačného úradníka. Bolo mu takisto zakázané požívanie alkoholických nápojov a iných omamných látok a bolo mu uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Žalobkyňa má so žalovaným spoločné dieťa maloletého U., nar. XX.XX.XXXX a v spojitosti s touto skutočnosťou aj po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku žalobkyňa žalovaný začal kontaktovať titulom deklarovaného záujmu o svojho syna. Kontaktoval ju prevažne telefonicky, volal jej aj v neskorých večerných hodinách, prip. jej posielal

krátke textové správy. Kontaktoval ju neúmerne veľa krát, počas telefonátov bol nástojčivý, neodbytný, až agresívny, čo mu dala najavo v jednej z textových správ, on svoju nahnevanosť dôvodil tým, že mu ona nedovolí byť so synom. Z jedného telefónneho čísla mu prestala dvíhať hovory, následne písal správy z iného telefónneho čísla. K požiadavkám na stretnutie so synom sa nakoniec žalobkyňa so žalovaným dohodla tak, že sa stretnú pred nákupným centrom Európa v H. N., ale aj pri navrhovaní tohto miesta stretnutia jej odpísal, že by sa chcel dostaviť tam, kde jeho syn býva. Po telefonátoch so žalovaným sa však bála mu syna odmietnuť, preto za asistencie pracovníčky centra sociálnych služieb stretnutie bolo realizované. Napokon došlo doteraz k štyrom takýmto stretnutiam, v nej však vyvolali úzkosť s ohľadom na správanie sa žalovaného v minulosti, keď žili v spoločnej domácnosti, ako aj s ohľadom na jeho nekritický postoj k jeho násilnému správaniu v minulosti, aj s ohľadom na jeho spôsob komunikácie či už telefonicky alebo v textových správach. Zo žalovaného má však žalobkyňa stále strach, pričom v súčasnej dobe už nemá žalovaný uložené obmedzenia v podobe zákazu kontaktovania jej osoby, keď toto obmedzenie stratilo účinnosť vydaním odsudzujúceho rozsudku v trestnej veci. Zákaz kontaktu a styku žalovaného so žalobkyňou majú opodstatnenie aj teraz, pretože komunikácia a akýkoľvek kontakt žalovaného s ňou oživujú v žalobkyni spomienky z minulosti a obnovujú v nej prežitú príkoriu. Takto na ňu pôsobí aj samotné správanie žalovaného (výčitky, vyvolávanie nepokoja, jeho emočná nestálosť až verbálna agresivita), pričom takáto povaha vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku O. O., ktorý bol vypracovaný ešte v uvedenom trestnom konaní. Žalovaný je konfliktný, žiarlivý, impulzívny k žalobkyni, aj k manželke svojho bratranca, ktorá vystupovala v trestnom konaní ako svedkyňa, zodpovednosť za vyšetrovanie zhadzuje na žalobkyňu. Pri vzájomnom kontakte alebo pokusoch o kontaktovanie pociťuje žalobkyňa nervozitu a nepokoj, prenesene tieto pocity má a pociťuje aj maloletý syn U. a podľa žalobkyne by bolo pre neho lepšie, pokiaľ by žalobkyňa s dieťaťom mali na nejaký čas od žalovaného pokoj. Je to síce jeho otec, má právo vedieť ako sa má jeho syn, ona mu nechce upierať takéto právo, o forme uplatnenia tohto práva bude rozhodovať súd, avšak kým je U. taký malý, potrebuje najmä matku a to vyrovnanú a pokojnú, ktorá nie je pod tlakom otca.

1.2. Súd prvej inštancie následne v odôvodnení uznesenia podrobne konštatoval skutočnosti vyplývajúce z listinných dôkazov predložených žalobkyňou, ako aj z vyžiadanej správy probačnej a mediačnej úradníčky a uviedol, že v tomto prípade je nariadenie neodkladného opatrenia navrhované z dôvodu obavy žalobkyne, že kontaktom so žalovaným a v dôsledku správania sa žalovaného môže byť ohrozená jej telesná či duševná integrita. Žalobkyňa svoje obavy zdôvodnila opisom toho, ako sa žalovaný v minulosti k nej správal, opisom jeho povahy, čo vyplynulo nielen z jej skúseností, ale aj zo znaleckého skúmania v trestnom konaní a napokon zo správania sa žalovaného po tom, ako došlo k jeho právoplatnému odsúdeniu za trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby v máji 2021. Okrem opisu udalostí pred tohto odsúdenia žalobkyňa popísala aj komunikáciu iniciovanú zo strany žalovaného, ktorú ona sama pociťuje za nátlakovú, agresívnu, plnú výčítiek za jej iniciovanie trestného stíhania v minulosti. Z opísaných okolností však súd prvej inštancie dospel k záveru, že dočasná a okamžitá úprava vzájomných pomerov sporových strán nie je dôvodná. Na rozdiel od obdobia, keď bolo rozhodované o väzbe žalovaného, podozrivého z násilného správania voči žalobkyni, v súčasnosti zo správania žalovaného, ako vyplýva z doložených listín, nevyplýva hrozba. Je zrejme, že toto vyplýva síce z jeho nástojčivej povahy, ale zároveň zo situácie, ktorá nastala narodením ich spoločného dieťaťa. Zo vzťahu žalobkyne a žalovaného pochádza maloleté dieťa, syn U., nar. XX.XX.XXXX, pričom rovnaké rodičovské práva a povinnosti majú k nemu v súčasnosti obaja, teda žalobkyňa ako matka a žalovaný ako otec. Ich vzájomné práva a povinnosti vo vzťahu k spoločnému dieťaťu nie sú doposiaľ upravené súdnym rozhodnutím ani rodičovskou dohodou, o týchto právach a povinnostiach v súčasnosti prebieha súdne konanie pred Okresným súdom Banská Bystrica.

1.3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že z čestného prehlásenia pracovníčky sociálneho centra, ako aj z uvedených SMS správ vyplýva, že žalovaný primárne kontaktoval žalobkyňu z dôvodu kontaktu s maloletým synom, takéto stretnutie sa nakoniec uskutočnilo štyrikrát až do podania návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, pričom napriek textovej správe, že by za synom prišiel žalovaný tam, kde býva (žalobkyňa s maloletým synom), takýto úmysel nerealizoval a prijal podmienky stretávania sa na neutrálnych miestach v N. N., na verejných priestranstvách. Súd nemal pochybnosti o tom, že v minulosti žalovaný v období, keď žalobkyňa s ním žila v jednej domácnosti, správal sa voči nej agresívne a použil voči nej psychické aj fyzické násilie. Bez ohľadu na to, čo jej konkrétne vyčítal, pre aké jej správanie prejavoval žiarlivosť a výčitky, zasiahol tým do jej duševnej aj telesnej integrity, vytvoril v nej strach a obavy z ďalších možných útokov, pričom intenzita jeho agresívneho a násilného správania dosiahla až stupeň zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Na druhej strane však zdôraznil súd

prvej inštancie, že v súčasnosti žalobkyňa a žalovaný majú spolu maloleté dieťa, nežijú v spoločnej domácnosti, čo je s ohľadom na duševnú a telesnú integritu žalobkyne žiadúce. Avšak zároveň z pohľadu prvoradého záujmu a potrieb maloletého syna U. je žiadúce, aby mohol aj žalovaný v určitom rozsahu prispievať k jeho výchove a výžive, realizovať teda svoje práva a povinnosti rodiča, čo sa dá jedine tak, že bude dochádzať aj k osobným kontaktom s maloletým dieťaťom. Je zrejmé, že ak majú byť zachované rodičovské práva a povinnosti žalovaného k maloletému U., nie je možné mu zároveň zakázať približovať sa k žalobkyňi na menšiu než 50-metrovú vzdialenosť, či nekontaktovať ju priamo ani nepriamo písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Podľa názoru súdu takáto komunikácia, príp. osobné stretnutia, budú nevyhnutné pre realizáciu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

1.4. Dôvodným naopak by mohlo byť podľa názoru súdu prvej inštancie zakázať žalovanému vstupovať do miesta obydľia žalobkyne, najmä z toho dôvodu, že na takýto kontakt žalobkyne a žalovaného v jej obydľi nie je žiaden dostatočný dôvod, najmä keď kontakt a stretávanie sa s maloletým synom je možné realizovať aj na iných miestach, s možnosťou vyhnúť sa takým situáciám, pri ktorých by mohla byť naplnená obava žalobkyne z opätovného či už fyzického alebo aspoň slovného útoku voči nej zo strany žalovaného. Aj v tomto prípade je však nutné konštatovať, že niečoho takého sa žalovaný od svojho odsúdenia v máji 2021 nedomáhal. Nevyplýva to z textovej komunikácie ani iných okolností, naopak žalovaný akceptoval navrhované riešenia stretávania sa s maloletým synom, k týmto kontaktom došlo na verejných priestranstvách bez toho, aby sa pritom žalovaný domáhal dôvernej komunikácie so žalobkyňou v jeho alebo jej obydľi, prípadne na nejakom inom uzavretom mieste, kde by iné osoby nemali prístup. Súd však zdôraznil, že z doteraz opísaných okolností a vzťahov medzi stranami nevyplýva potreba okamžitého zásahu súdu a úpravy ich pomerov. Naopak akútnou je potreba upraviť ich práva a povinnosti k maloletému dieťaťu, čo aj je predmetom konania pred Okresným súdom Banská Bystrica, dovtedy je možné aj v uvedenom konaní dočasne tieto pomery upraviť neodkladným opatrením, t.j. predbežne určiť osobnú starostlivosť jedného z rodičov, vyživovaciu povinnosť aj miesto, spôsob a frekvenciu styku s maloletým dieťaťom. Okrem ingerencie súdu je tu potom akútnou aj potreba úpravy správania oboch rodičov maloletého dieťaťa, najlepšie za asistencie psychologického poradenstva, prípadne iných nezaujatých osôb a inštitúcií. V súčasnosti je oboma stranami zvolená veľmi zlá forma komunikácie, namiesto konštruktívnej komunikácie vo vzťahu k ich spoločnému dieťaťu je tu na jednej strane vehementné domáhanie sa kontaktov, neprimerane veľa pokusov o telefonát či textovú komunikáciu, s výčitkami a nepriateľskými vyjadreniami, na druhej strane odopieranie telefonického hovoru či odpovedí na textové správy (aj na také, kde sa žalobca len domáha kontaktu so synom či informácií o ňom) a odopieranie pravidelného kontaktu s maloletým synom. Za súčasného stavu je požiadavka na neodkladnú úpravu pomerov strán tak, že by súd zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyňi, vstupovať do jej obydľia, či nekontaktovať ju telefonicky textovými správami či inými elektronickými prostriedkami, nedôvodná. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštančne podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie zo zákonných dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. V odvolaní následne žalobkyňa podrobne konštatovala, s ktorými skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie sa stotožňuje a považuje ich za správne. Uviedla, ktoré skutkové zistenia považuje za čiastočne správne. Ide predovšetkým o skutočnosť, že žalovaný ju kontaktoval veľa krát pod zámienkou kontaktovania sa so synom, avšak riešil aj iné veci a to najmä telefonicky. Tie telefonické hovory však nevedela preukázať. Tak to bolo aj počas telefonátu 11. júna 2021, kedy mu po telefonáte dala spätnú väzbu, že z neho cítila hnev. Aj prvé stretnutie žalovaného so synom, ktoré prebehlo 12. júna 2021, tomu nasvedčovalo a síce, že sa žalovaný venoval synovi cca 15 minút a zvyšok času sa navádzal do žalobkyne. Prvoinštančný súd polemizoval o tom, že ju žalovaný kontaktuje len v súvislosti s mal. R. Je však otázne, či by žalovaný nekontaktoval žalobkyňu aj pokiaľ by nemali syna. Žalovaný bol v predstave, aj po právoplatnom odsúdení, že by mohli obnoviť spolužitie - vid' napr. SMS správa z 23. júna 2021 o 22:04 hod.. Keď žalovanému v tejto súvislosti aj 15. augusta 2021 uviedla, že už spolu nebudú vzhľadom na to, čo sa stalo a na to, ako ublížil jej deťom (SMS z 13:42 hod.), žalovaný sa domáhal ďalšieho vysvetľovania a keď odmietala žalobkyňa s ním už komunikovať, tak ju začal obviňovať a vyhrážať sa, že jej syna nenechá, ak bude s nejakým druhým. Vyjadrenie opačného názoru, odmietnutia návrhu žalovaného, vyústilo do jeho vznetlivého konania. Žalovaný evidentne potrebuje neustále vyplavovať svoj hnev na žalobkyňu. Čiže nejde tu len o štandardnú komunikáciu za účelom informovania sa o svojom synovi. Žalovaný si na svoju SMS (t.j. preukázateľnú) komunikáciu evidentne dáva pozor, s výnimkou vyššie uvedených momentov. Jeho

komunikácia je zavalujúca. Nalieha, vytvára tlak a to všetko pod zámienkou, že ide o jeho syna. Neraz chcel komunikovať so synom v časoch, kedy syn šiel spať (čo vyplýva aj z niektorých SMS správ). Jeho komunikácia žalobkyňu obťažuje a je spôsobilá znížiť kvalitu jej života. Má z neho obavu. Jeho telefonáty a SMS správy vyvolávajú v nej spomienky na ich spolužitie. Žalovaný žalobkyňu preukázateľne týral a bol za to právoplatne odsúdený. Predstava, že žalovaný pri svojej prchkej povahe, s ohľadom na to, že bol schopný sa k žalobkyňi správať násilne v minulosti, a nič mu nebráni v tom, aby sa tak nezachoval aj v budúcnosti, vyvoláva ďalšiu obavu. Prvoinštančný súd tieto skutkové okolnosti (zistenia) nezohľadnil v ich vzájomnej súvislosti.

2.1. Zistenie prvoinštančného súdu, že kontaktovanie zo strany žalovaného je poznačené vehementným domáhaním sa kontaktu, neprimerane veľa pokusmi o telefonát či textovú komunikáciu, výčitkami a nepriateľskými vyjadreniami, považuje odvolateľka za správne, avšak súd jeho váhu neguje poukazujúc na to, že odmieta so žalovaným komunikovať. Odvolateľka uviedla, že komunikáciu so žalovaným v tomto čase odmieta, avšak nie z rozmaru, ale z vyššie uvedených dôvodov. Akonáhle budú upravené práva a povinnosti k mal. P. záväzným súdnym rozhodnutím, toto zamýšľa rešpektovať. Odvolateľka nesúhlasí ani s konštatovaním súdu, že žalovaný mal úmysel prísť za synom tam, kde býva (do miesta bydliska žalobkyne), avšak svoj úmysel nikdy nerealizoval, pričom poukázala na obsah čestného prehlásenia pracovníčky sociálneho centra, ako aj SMS správy. Toto - súdom definované - skutkové zistenie nekorešponduje s informáciou, ktorú prvoinštančný súd zistil zo svojej činnosti - a síce z činnosti zamestnanca súdu - probačnej a mediačnej úradníčky. Dňa 27.12.2021 bola ešte probačnej a mediačnej úradníčke doručená e-mailová informácia od sociálnej pracovníčky Centra sociálnych služieb. V správe informuje o tom, že dňa 24.12.2021 o cca 15:00 jej žalobkyňa zavolała, že pred dverami stojí žalovaný spolu s jeho matkou. Vraj raz zaklopali na dvere, žalobkyňa pozrela, kto je za dverami a upozornila deti, aby boli ticho. Za dverami videla žalovaného s jeho matkou, ktorí po chvíli odišli, keďže im neotvorila. Pracovníčka uvádza, že na hlase žalobkyne spozorovala strach, obavu, že sa ešte vrátia. Podľa zaslaných informácií prišli na čiernom vozidle značky BMW, žalovaný vyfajčil cigaretu a jeho matka pozerala do okien žalobkyne, preto táto nemohla urobiť dôkaz o ich prítomnosti /fotku/. Mala strach, že ju uvidia. Žalovaný písal žalobkyňi SMS správy dňa 21.12.2021, 22.12.2021, 23.12.2021 a 24.12.2021 kde sa dopytoval stretnutia, aby mohol odovzdať darčeky pre ich spoločného syna U.. Žalobkyňa uvádza, že boli z tejto návštevy vystrašení. Žalovaný si zaumienil prísť k nim, tak prišiel. Vie kde bývajú a už v minulosti deklaroval záujem tak urobiť (SMS z 11.06.2021). Čiže nie je správny skutkový záver súdu prvej inštancie, že svoj úmysel prísť tam, kde jeho syn býva, žalovaný nenaplnil. Naplnil a žalobkyňa s deťmi potom boli celé sviatky v obave, že to zopakuje.

2.2. Odvolateľka tak namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

Zo žalovaného má strach, nakoľko sa voči nej dopustil v nedávnej minulosti konania, ktoré už reálne zasiahlo do jej telesnej aj duševnej integrity a to intenzitou zločinu týrania, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Taktiež osobnostná výbava žalovaného predstavuje legitímny dôvod domnievať sa, že žalovaný môže naďalej ohrozovať jej telesnú aj duševnú integritu. Poukázala na závery znaleckého posudku O.. O., predovšetkým u žalovaného zistené sklony k žiarlivosti, hostilita k ženám, problémové, impulzívne a konfliktné správanie voči partnerke, tendencia viniť okolie, bagatelizovanie nadužívania alkoholu a problémy s tým spojené a zachytenú tendenciu k rýchlemu nárastu afektívneho napätia a ťažkosti s prispôsobovaním. Žalovaný si nepripúšťa vinu za skutok, pre ktorý bol odsúdený a zo svojho trestnoprávneho postihu viní stále žalobkyňu. Žalobkyňa v odvolaní poukázala aj na správu jej právneho zástupcu, citovanú v bode 8 napadnutého uznesenia, z ktorej taktiež vyplýva, že žalovaný ho kontaktoval po podaní návrhu, pričom „sa žalovaný vulgárne vyjadroval o žalobkyňi, ako aj o U. G. (svedok v trestnom konaní), opakoval, že si to na neho vymysleli a preto bol vo väzbe tak dlhý čas, dezinterpretoval výsledky vyšetrovania“. Súd toto vyjadrenie bližšie nekomentoval, ani nezohľadňoval. Okrem toho žalovaný sa vehementne domáha kontaktu so svojim synom, čo sa prejavuje v neprimerane veľkom množstve pokusov o telefonát, či textovú komunikáciu, s výčitkami a nepriateľskými vyjadreniami. Žalovaný už v SMS správe zo dňa 11.06.2021 uviedol, že príde na miesto, kde jeho syn býva a dňa 24.12.2021 sa žalovaný dostavil do miesta bydliska žalobkyne, priamo k jej bytu, o čom mal súd vedomosť z vlastnej činnosti - bol informovaný svojou probačnou úradníčkou. V súčasnosti žalovaný nemá uložený žiadny súdny zákaz kontaktovať žalobkyňu, alebo sa ku nej približovať. Všetky tieto skutočnosti v žalobkyňi vyvolávajú obavu zo žalovaného. Táto obava a strach v nej stále pretrváva. Stačí jediný - hoc aj zmeškaný - telefonát od žalovaného, a stráca pokoj a vnútornú istotu. Má za to, že táto pretrvávajúca obava a úzkosť spojená so žalovaným predstavuje dôvod na bezodkladnú úpravu pomerov vydaním neodkladného opatrenia zakazujúceho kontakt a priblíženie žalovaného ku žalobkyňi, nakoľko práve

týmito spôsobmi žalovaný môže ohroziť jej duševnú a telesnú integritu. Nič mu v tom nebráni. Žalovaný postráda v tomto trpezlivosť, nástoľčivo sa domáha kontaktu kedykoľvek, kedy to vyhovuje jemu.

2.3. Odvolateľka nepovažuje za správny ani záver súdu prvej inštancie, že z dôvodu, že majú so žalovaným spoločného syna a žalovaný má voči nemu určité rodičovské práva a povinnosti, nie je dôvodné poskytnúť žalobkyni ochranu pred žalovaným v podobe zákazu priblíženia a zákazu kontaktovania. Len holý fakt, že účastníci konania majú spoločné dieťa nemôže poprieť, alebo znegovať existenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov založenú na ostatných skutkových okolnostiach prípadu. Nemožno predsa vylúčiť, že budú vznikať také prípady, že účastníci konania budú mať aj spoločné dieťa, avšak bude zároveň daná aj potreba neodkladnej úpravy pomerov (práveže situácie, kedy žena - obeť zločinu týrania a muž - páchatel zločinu týrania majú spolu dieťa sú pomerne frekventované), inak by pravdepodobne zákonodarcia vsunul do ustanovenia § 325 CSP výnimku z možnosti vydania neodkladného opatrenia zákazu priblíženia a kontaktovania v prípade, ak by účastníci konania mali spoločné dieťa. S ohľadom na skutočnosť, že práva maloletého syna P. a taktiež rodičovské práva a povinnosti žalovaného k nemu, sú predmetom osobitného súdneho konania pred Okresným súdom Banská Bystrica č. k. 37P/91/2021, mohol by súd prvej inštancie návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť v celom rozsahu a následne v budúcnosti by prípadne muselo dôjsť k jeho korekcii s ohľadom na tomu zodpovedajúce výsledky konania o úprave práv a povinností k mal. U., alebo by mu nevyhovelo len v časti umožnenia priblíženia a kontaktovania žalobkyne v rozsahu nevyhnutne potrebnom pre realizáciu súdom upraveného styku žalovaného s mal. U., kde tento rozsah kontaktovania/priblíženia by bol definovaný rozsahom súdnej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k mal. U.. Došlo by k poskytnutiu ochrany žalobkyne. Rovnako tak to platí aj vo vzťahu k navrhovanému zákazu kontaktovania žalobkyne zo strany žalovaného. Jeho kontaktovanie maloletému momentálne nijako neprospieva, avšak žalobkyni vyslovene škodí, čo je nepriamo aj na ujmu dieťaťa, nakoľko matkine aktuálne citové rozpoloženie vníma. Pokiaľ by bol styk žalovaného so synom U. súdom upravený, potom by bol kontakt žalovaného presahujúci rámec odkomunikovania nevyhnutných okolností súvisiacich s realizáciou styku a jeho ukončenia nadbytočný, až škodlivý. Zamietnutie návrhu v celom rozsahu zákazu priblíženia a zákazu kontaktovania preto považuje žalobkyňa za nesprávne a v rozpore so zákonom.

2.4. Pokiaľ prvoinštančný súd sám konštatuje, že zo strany žalovaného sa jedná o nevhodný a neprímerane častý spôsob komunikácie s výčitkami a nepriateľskými vyjadreniami, na druhej strane však vyčíta žalobkyni odopieranie telefonického hovoru, či odpovedí na textové správy žalovanému, odvolateľka uviedla, že rozumie snahe súdu o dosiahnutie objektivity, avšak v tejto súvislosti akoby pracoval s tým, že vzájomné vzťahy rodičov dieťaťa nie sú poznačené ničím vážnejším. Opakovane konštatuje, že žalovaný sa voči nej správal spôsobom, ktorý bol kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Žalobkyňa kontakt so žalovaným proste ľudský nezvláda, hoci sa o to snažila (svedčia o tom 4 stretnutia, o ktoré sa pokúsila), spôsobuje jej vnútorné trápenia. Je možné prijať skutkový záver o tom, že žalovaný nielen ohrozil, ale reálne zasiahol do jej duševnej a telesnej integrity svojím trestnoprávnym konaním takej intenzity (zločin týrania), že akékoľvek konanie smerované voči jej osobe predstavuje pre ňu ohrozenie jej („prinajmenšom“) duševnej integrity. Stačí, že jej zavolá, napíše SMS, alebo sa samozvane dostaví ku dverám jej bytu a spúšťa sa v žalobkyni proces vybavovania spomienok na veci prežité so žalovaným, vnútorný diskomfort a nervozita. Správanie žalovaného ohrozuje jej duševnú integritu. Vydanie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP považuje žalobkyňa za daných okolností za dôvodné.

2.5. Vo vzťahu k časti napadnutého uznesenia zamietajúcej návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v časti zákazu vstupu do obydľia žalobkyňa namieta nepreskúmateľnosť uznesenia súdu prvej inštancie, pričom opakovane poukazuje na to, že prvoinštančný súd nezohľadnil skutočnosť, o ktorej sa dozvedel od svojej probačnej a mediačnej úradníčky a to, že dňa 24.12.2021 o cca 15:00 jej žalobkyňa zavolala, že pred dverami stojí žalovaný spolu s jeho matkou. Táto skutočnosť bola relevantná pre rozhodovanie súdu, napriek tomu, že sa stala až po podaní návrhu, avšak bola známa súdu v čase jeho rozhodovania a osvedčovala to, že sa žalovaný domáhal kontaktu v obydľi žalobkyne. Išlo o rozhodujúcu skutočnosť majúcu potenciálne za následok kladný právny záver o dôvodnosti návrhu na vydanie zákazu vstupu do obydľia. Prvoinštančný súd sa však nijako v odôvodnení napadnutého uznesenia náležite nevysporiadal s touto okolnosťou a konštatoval aj nesprávne skutkové závery. Odvolateľka tak má za to, že potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi ňou a žalovaným bola osvedčená a to aj s ohľadom na skutkové zistenia prijaté súdom. Žalovaný svojím konaním

zasiahol do jej duševnej aj telesnej integrity. Vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia v podobe zákazu priblíženia, kontaktovania, ako aj vstupu do obydlija je preto dôvodné a napomôže k vytvoreniu bezpečnejšieho prostredia pre ňu aj jej deti. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolateľka navrhuje, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v znení petítov obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. K odvolaniu žalobkyne sa žalovaný nevyjadril, hoci mu odvolací súd, postupujúc v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 vety druhej CSP, vytvoril procesný priestor a zaslaním odvolania žalobkyne, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, mu umožnil vyjadriť sa k ich obsahu. Toto právo žalovaný nevyužil.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP (ďalej „odvolací súd, alebo „krajský súd“), vec preskúmal v medziach daných ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Vychádzajúc z ustanovenia § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. f/, g/ a h/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená a sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8. Podľa ustanovenia § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Podľa ustanovenia § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

10. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je upraviť pomery medzi stranami sporu a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania, počas konania, ako aj po jeho skončení a to za predpokladu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Procesný inštitút neodkladného opatrenia umožňuje konajúcemu súdu upraviť pomery medzi stranami sporu, ak sa takéto opatrenie javí ako nevyhnutné, nakoľko existujú konkrétne okolnosti prípadu, ktoré relevantne odôvodňujú jeho nariadenie a poukazujú na jeho dôvodnosť, naliehavosť a nutnosť dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu. Už zo samotného terminologického a jazykového výkladu názvu tohto procesného inštitútu v zmysle procesnej úpravy vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že má potenciál zasiahnuť podstatným a citeľným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedziť ich a to bez existencie meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a dôvodnosť takéhoto zásadu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť a naliehavosť takejto úpravy pomerov strán, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Práve takéto okolnosti v konkrétnej veci nie sú osvedčené do takej miery, ktorá by poukazovala na dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a to vo vzťahu ku všetkým navrhovaným petítom, na ktorých žalobkyňa zotrváva aj v štádiu odvolacieho konania.

11. Odvolací súd po preskúmaní veci a oboznámením sa s obsahom spisu a dôvodov odvolania, s dôrazom najmä na vyhodnotenie preukázania dôvodnosti a naliehavosti navrhovanej úpravy pomerov strán sporu vzhľadom na predložené listinné dôkazy, konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých súd prvej inštancie zaujal právne stanovisko a následne rozhodol. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa - a to zväžiac dôkladne všetky tvrdené skutkové okolnosti ako celku a v celom kontexte- v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepreukázala v dostatočnej miere opodstatnenosť, dôvodnosť a naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia tak, ako sa ho domáhala tromi petítmí a neuviedla, presnejšie neosvedčila také zásadné a právne významné konkrétne skutočnosti, ktoré by poukazovali na naliehavosť potreby dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu a dôvodnosť zásadným a citeľným spôsobom zasiahnuť do Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva na slobodu pohybu, pobytu a prejavu. V rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah dokazovania (osvedčovanie pravdivosti tvrdených okolností) podstatne zúžený. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia, súd nevykonáva spravidla dokazovanie a nenariaďuje pojednávanie, rozhoduje tak len na základe tvrdených skutočností a na podklade listinných dôkazov predložených len jednou stranou sporu - žalobcom. Je práve z tohto dôvodu potom nutné veľmi obozretne vyhodnocovať aj relevantnosť žalobcom tvrdených a najmä preukázaných tvrdení a skutočností. Pri tomto konštatovaní je zrejmé, že súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spravidla ani nemá časový a procesný priestor vykonať rozsiahlejšie a dôsledné dokazovanie a teda miera dokazovania a osvedčenia tvrdených skutkových a právnych okolností predmetu konania nie je daná v tak zásadnej a významnej rovine, ako je tomu v štandardnom sporovom konaní, ktoré je charakterizované zásadou kontradiktórnosti a zásadou dôkaznej povinnosti, zásadou tvrdenia a nutnosti preukázania tvrdení strán sporu. Avšak aj v tomto špecifickom konaní je nevyhnutné trvať na preukázaní - a to hodnovernom, dostatočne objektívnom a nespochybniteľnom - aspoň v základnej rovine tvrdených okolností, ktoré by oprávňovali súd nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Odvolací súd, reagujúc na konkrétne odvolacie argumenty žalobkyne tak konštatuje, že hoci skutkové okolnosti navrhovaných petítov neodkladného opatrenia by boli zásadné a relevantné z hľadiska kritérií dôvodnosti nariadiť neodkladné opatrenie v súlade s stanovením § 325 ods. 2 písm. f/, g/ a h/ CSP, avšak výlučne za predpokladu, ak by žalobkyňa osvedčila naliehavosť a bezodkladnosť takéhoto opatrenia a preukázala tvrdené okolnosti aj listinnými dôkazmi. Je nutné prisvedčiť záverom konštatovaným súdom prvej inštancie, že žalobkyňou predložené listinné dôkazy nemajú dostatočnú dôkaznú silu na preukázanie dôvodnosti a naliehavosti návrhu žalobkyne ohľadom všetkých navrhovaných petítov neodkladného opatrenia. Správne sú vyhodnotenia dôkaznej relevancie listinných dôkazov súdom prvej inštancie, že v súčasnosti dôvodnosť obáv žalobkyne z ohrozenia telesnej a duševnej integrity konaním žalovaného, zo správania žalovaného nevyplýva. Pritom nemožno uprieť žalobkyňi, že v dôsledku neprijemných, ťaživých, stresujúcich predošlých prežívaní súžitia so žalovaným v spoločnej domácnosti a jeho následného násilného a nevhodného správania sa voči nej, ako blízkej osobe a zvereným osobám, v dôsledku ktorého aj bol trestnoprávne stíhaný a aj právoplatne v trestnom konaní súdom odsúdený, má žalobkyňa pretrvávajúci negatívny, a obozretný postoj voči žalovanému, tomuto neverí, dôvera voči nemu je narušená a má obavy z možného ohrozenia a opakovania sa situácií, ktoré aj viedli k jeho trestnému stíhaniu. Avšak je nutné rozlišovať vnútorný psychický postoj žalobkyne a skutočné reálne a preukázateľné ohrozenie zo strany žalovaného. Aj pri vyhodnotení všetkých skutočností známych z obsahu spisu nevyplýva, že by v súčasnosti žalovaný pokračoval v ohrozovaní psychickej a fyzickej integrity žalobkyne do takej miery, aby mu bol súdnym rozhodnutím formou neodkladného opatrenia uložený zákaz vo viacerých smeroch tak, ak to vyplýva z petítov návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z textových správ vyplýva, že sa žalovaný domáha prioritne kontaktu so svojim synom, pričom pokiaľ žalobkyňa nereaguje na jeho snahu dohodnúť sa ohľadom okolností stretávania sa otca s dieťaťom, žalovaný stupňuje nástojčivosť a dožaduje sa aspoň akejkoľvek odpovede zo strany žalobkyne. Zo vzťahu žalobkyne a žalovaného pochádza maloleté dieťa, syn P., nar. XX.XX.XXXX, pričom súd prvej inštancie správne konštatoval, že nie je možné prehliadať zo zákona vyplývajúce rodičovské práva a aj povinnosti oboch rodičov, ktoré sú v súčasnosti rovnaké. Odvolací súd mal v čase svojho rozhodovania verifikované, že vzájomné práva a povinnosti rodičov vo vzťahu k spoločnému dieťaťu nie sú doposiaľ upravené súdnym rozhodnutím ani rodičovskou dohodou, o týchto právach a povinnostiach v súčasnosti prebieha súdne konanie vedené Okresným súd Banská Bystrica pod sp. zn. 37P/91/2021 a konajúci súd práva a povinnosti rodičov k maloletému U. doposiaľ neupravil.

13. Ani z konštatovania obsahu správy probačnej a mediačnej úradníčky okresného súdu zo dňa 23.12.2021 nevyplývajú okolnosti, ktoré by opodstatňovali súd konštatovať, že žalovaný vedome a úmyselne ohrozuje fyzickú a duševnú integritu žalobkyne, že by sa voči nej správal násilne, alebo inak ju svojím konaním ohrozoval. Žalovaný má právoplatným súdnym rozhodnutím uložený zákaz konzumácie alkoholických nápojov, uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pričom spolupracuje s probačnou a mediačnou úradníčkou. Pri vykonaní AL testu bol negatívny výsledok. Pokiaľ ide o správu od M.. O. W., ktorý zastupuje ako advokát žalobkyňu, kde informuje o neadekvátnom správaní sa žalovaného, ktorý advokáta kontaktoval telefonicky dňa 15.12.2021, ani advokátom nadobudnutý pocit, že žalovaný bol pod vplyvom alkoholu z toho, že mu žalovaný počas telefonátu tykal, hoci ho na to upozornil, že si nepotykali, ako aj z jeho intonácie a spôsobu komunikácie, ešte sám osebe nie je možné objektívne vyhodnotiť ako dôkaz preukazujúci dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v navrhovanom rozsahu. Súd nemá (okrem nadobudnutého dojmu advokáta žalobkyne) žiadne iné indície a najmä nie dôkazy, že žalovaný porušuje súdnym rozhodnutím uložené povinnosti a obmedzenia (nepožívať alkoholické nápoje a podrobiť sa ambulantnému protialkoholickému liečeniu).

14. Taktiež pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazuje na správu probačnej a mediačnej úradníčky, v ktorej bolo zaznamenané, že dňa 27.12.2021 bola probačnej a mediačnej úradníčke doručená e-mailová informácia od sociálnej pracovníčky Centra sociálnych služieb v Krupine o tom, že dňa 24.12.2021 o cca 15:00 jej žalobkyňa zavolała, že pred dverami stojí žalovaný spolu s jeho matkou, aj po vyhodnotení tejto informácie nevytvára naliehavosť a dôvodnosť dočasne upraviť pomery medzi žalobkyňou a žalobcom nariadením neodkladného opatrenia. Vyplýva z nej, že raz zaklopali na dvere, žalobkyňa pozrela, kto je za dverami a upozornila deti, aby boli ticho. Za dverami videla žalovaného s jeho matkou, ktorí po chvíli odišli, keďže im neotvorila. Pracovníčka uvádza, že na hlase žalobkyne spozorovala strach, obavu, že sa ešte vrátia. Podľa zaslaných informácií prišli na čiernom vozidle značky BMW, žalovaný vyfajčil cigaretu a jeho matka pozerala do okien žalobkyne, preto táto nemohla urobiť dôkaz o ich prítomnosti / fotku/. Mala strach, že ju uvidia. Žalovaný písal žalobkyňi SMS správy dňa 21.12.2021, 22.12.2021, 23.12.2021 a 24.12.2021 kde sa dopytoval stretnutia, aby mohol odovzdať darčeky pre ich spoločného syna Z.. Sociálna pracovníčka usúdila, že zrejme sa v daný deň pokúsil žalovaný darčeky osobne doručiť, nakoľko žalobkyňa sa s ním vraj nevedela spojiť cez SMS, keďže jej "odišla" SIM karta na jej telefónnom čísle. Vyhodnotením týchto okolností potom je nutné zohľadniť, že žalovaný, ako otec sa z pochopiteľných dôvodov (Vianoce) snažil už aj pred osobným dostavením sa pred bydlisko matky, skontaktovať sa s ňou s časovým predstihom (od 21.12 do 24.12.), mal záujem sa tak s matkou dohodnúť na okolnostiach stretnutia so svojim synom práve za účelom odovzdania mu darčiekov. Pokiaľ - ako matka tvrdila - na jej strane bola okolnosť, že sa otec bezúspešne snažil telefonicky s ňou skontaktovať (nefunkčná SIM karta matky), pokiaľ otec následne za účelom snahy o stretnutie sa so svojim synom v deň Vianoc aj osobne navštívil domácnosť matky, nemožno tomuto jeho konaniu odprieť ľudský rozmer a vyhodnotiť ho ako ohrozujúce matku. Navyše- aj zo správy sociálnej pracovníčky výslovne vyplýva, že otec sa snažil s dieťaťom skontaktovať slušnou formou, zaklopal len raz, nedobíjal sa násťojčivo alebo násilím do domácnosti matky a keď mu matka neotvorila, po chvíli odišiel. Je potom možno aj na matke, aby v záujme spoločného maloletého dieťaťa sa snažila o ústretovejšie správanie sa k otcovi svojho dieťaťa. Pokus žalovaného vstúpiť do miesta bydliska žalobkyne sa tak udial len jediný krát, pričom okolnosti (viacnásobné opakované pokusy žalovaného o telefonické kontaktovanie sa s matkou za účelom dohodnutia si podmienok a miesta stretnutia so synom a odovzdania mu darčiekov) a čas (Vianoce) nasvedčujú tomu, že pokiaľ by sa žalovanému podarilo s matkou sa skontaktovať a dohodnúť si styk s dieťaťom, zrejme by žalovaný nemal dôvod ani motív prísť pred obydlie matky a zazvoneníím sa pokúsiť so synom skontaktovať. Nie je možné z tohto jediného razu vyvodiť dôvodnosť a naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovaného so zákazom vstupovať do miesta obydľia žalobkyne.

15. Pokiaľ podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie potreby bezodkladnej a naliehavej úpravy pomerov v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, potom nemožno mať za to, že tvrdenia a obavy žalobkyne, s prihliadnutím na potrebu ich osvedčenia a preukázania, z hľadiska ich dôkaznej sily, sú spôsobilé odôvodniť nevyhnutnosť okamžitej úpravy pomerov strán z dôvodu reálnej a osvedčenej obavy z ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne, respektíve jej blízkych osôb, v dôsledku násilného či ohrozujúceho konania a správania sa žalovaného. Nie je možné preto ani čiastočne vyhovieť návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatreniam, pokiaľ nebola osvedčená jeho dôvodnosť ani vo vzťahu k jej osobe. Odvolací súd

týmto reaguje na konkrétny odvolací argument žalobkyne, že súd mal možnosť nevyhovieť len sčasti ohľadom zákazu priblíženia a kontaktovania žalobkyne v rozsahu nevyhnutnom pre realizáciu budúceho súdom upraveného styku žalovaného s maloletým synom. Jednak, nemožno petiť viazať na skutočnosť - súdne rozhodnutie- ktoré v čase rozhodovania súdu nebolo ešte ani vydané a teda v čase rozhodovania odvolacieho súdu neexistovala žiadna súdna úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému U., no najmä z dôvodu, že nebola preukázaná dôvodnosť a opodstatnenosť ani len čiastočnému vyhovaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z hľadiska naliehavosti a potreby dočasnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným.

16. Je tak nutné prisvedčiť správnosti záveru súdu prvej inštancie, že žalobkyňa (a to ani najneskôr v odvolacom konaní) neosvedčila dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako sa ho domáhala a to vo vzťahu ku všetkým navrhovaným petítom, neosvedčila naliehavosť a potrebu okamžite zasiahnuť do pomerov strán sporu a neosvedčila tak danosť zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ustanovení § 325 ods. 2 písm. f/, g/ a h/ CSP. Odvolateľka ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne také okolnosti, ktoré by relevantným spôsobom spochybňovali skutkové a právne skutočnosti, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie postavil a právne zdôvodnil, ktoré by poukazovali na nutnosť zmeniť či zrušiť odvolaním napadnuté uznesenie.

17. Odvolací súd tak vzhľadom na uvedené dôvody uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalovaný, hoci procesne plne úspešná strana v odvolacom konaní, nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.